

Proves d'accés a la universitat per a més grans de 25/45 anys

Comentari de text

Sèrie 1

Fase general

Qualificació		TR
Part 1	Bloc 1	
	Bloc 2	
Part 2		
Suma de notes parcials		
Qualificació final		

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

 UNIVERSITAT POLITÈCNICA
DE CATALUNYA
BARCELONATECH

 Universitat
Pompeu Fabra
Barcelona

Universitat
de Girona

Universitat de Lleida

 UNIVERSITAT
ROVIRA i VIRGILI

 UNIVERSITAT
RAMON LLULL

 Universitat
Oberta
de Catalunya

 UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

 ULC
barcelona

 Universitat
Abat Oliba CEU

Qualificació

Etiqueta de correcció

Etiqueta de l'estudiant

Opció d'accés:

- A. Arts i humanitats
- B. Ciències
- C. Ciències de la salut
- D. Ciències socials i jurídiques
- E. Enginyeria i arquitectura

Ubicació

del tribunal

.....

Aula

La prova consta de dues parts. La part 1, dividida en dos blocs, consisteix a llegir, entendre i interpretar un únic text, que trobareu en català (p. 2) i en castellà (p. 4), i a respondre a les qüestions corresponents del bloc 1 i del bloc 2. La part 2 consisteix a desenvolupar per escrit un tema determinat.

Aquesta prova es pot respondre en català o en castellà. El descompte per faltes d'ortografia, de lèxic, de morfologia i de sintaxi s'aplicarà sense límits en el conjunt de l'examen.

La prueba consta de dos partes. La parte 1, dividida en dos bloques, consiste en leer, comprender e interpretar un único texto, que encontrará en catalán (p. 2) y en castellano (p. 4), y en responder a las cuestiones correspondientes del bloque 1 y del bloque 2. La parte 2 consiste en desarrollar por escrito un tema determinado.

Esta prueba puede responderse en catalán o en castellano. El descuento por faltas de ortografía, de léxico, de morfología y de sintaxis se aplicará sin límites en el conjunto del examen.

PART 1 (versió en català)

[6 punts en total]

Llegiu el text següent:

Era una promesa temptadora. La utopia del tercer millenni presagiava la comunicació sense límits. Amb la superació d'antics tabús, l'aparició dels telèfons intel·ligents i l'exuberància d'amistats a les xarxes socials, el futur augurava una desconeguda esplendor de converses i connexions. I, tanmateix, avui ens descobrim atrinxerats mentalment i més solitaris que mai. Tot i que compartim una profunda set d'atenció i escolta, ens fem els sords i ens parlem amb hostilitat o indiferència. A tot arreu aflora una queixa recurrent: la manca de consideració. Unes poques persones reben tot el reconeixement, mentre que una immensa majoria se sent desatesa, silenciada i aïllada.

A *An intimate history of humanity* («Història íntima de la humanitat»), Theodore Zeldin recorda dos moments decisius en la crònica de les descobertes parlants de la nostra espècie. La primera d'aquestes etapes estellars va tenir lloc quan la filosofia grega va descobrir el diàleg. Fins aleshores el model d'aprenentatge era el monòleg: l'home savi o el déu parlaven, i els altres escoltaven. Els primerencs filòsofs hel·lens van proclamar que els individus no podien ser intel·ligents per separat, sinó que necessitaven l'estímul d'altres ments. Aquell cabal revolucionari i xerraire va desembocar a Roma. Ciceró, líder polític i pensador, va heretar la mateixa fascinació per les paraules entreteixides en comú.

Després de les descobertes antigues, el Renaixement va donar a llum un nou escenari de passió parlant, protagonitzat ara per dones. En els cercles intel·lectuals, les dames es van cansar de la conducta tosca i ostentosa dels cortesans, que s'estarrufaven com galls de baralla. El moviment va brotar a les principals ciutats italianes, es va estendre per França i Anglaterra i finalment per la resta d'Europa i Amèrica. Davant l'arrogància, naixia un altre ideal: cortesia, delicadesa, tacte i cultura. El model més imitat va ser el de Madame de Rambouillet, que va inventar a principis del segle XVII l'orquestra de cambra de la conversa. Les seves reunions van donar vida a epigrames, versos, màximes, retrats, panegírics, música i jocs. Sobretot, van fer caure el model de debat orientat a esclafar els altres: van acordar que la serietat seria lleugera, que la raó escoltaria l'emoció, que practicarien la cortesia sense asfixiar la sinceritat. Tot i que aquest barem del gust i el refinament va ser privilegi de cercles aristòcrates, aquells salons —gairebé sempre liderats per sàvies amfitriones— van acollir les idees il·lustrades. Aquell costum va deixar un llegat valuós: la cultura de la conversa.

Aquests camins humanistes ofereixen rutes per als reptes d'avui. Hem d'aprendre encara l'art de parlar-nos amb respecte, fins i tot entre desconeguts, consients de l'impacte de les nostres paraules sobre l'equilibri, de vegades fràgil, de l'ànim dels altres. Tota col·laboració autèntica necessita conversa, aquells diàlegs en què, mentre juguem —sense jutjar-nos— amb les idees, forgem aliances. L'acció col·lectiva guanya força quan som capaços de verbalitzar les nostres febleses i complexitats. Sense por, assumint el perill, ja que en escoltar correm el risc que ens convincen. De fet, *conversar* prové del llatí *versare*, ‘girar’. Es refereix a conviure, convergir, però també canviar, capgirar-se en companyia. D'alguna manera, *con-versar* és una activitat de rellevància política i poètica —teixir versos amb altres personnes. En lloc de trenar paraules vives, ens amaguem darrere les nostres cares pantalles per no parlar cara a cara. Els telèfons ens silencien més sovint que nosaltres a ells. Mentre els nostres dits escriuen hipnotitzats a un rostre llunyà, no mirem qui ens envolta: estem desaprofitant experiències, protagonitzant fugides fallides. L'inconvenient d'aquesta edat d'or de la comunicació i la informació és que encara no hem après a parlar-nos. Humanitzem i estimem els nostres aparells, mentre som cada cop més maquinals amb altres personnes. L'error va ser creure que la tecnologia ens ensenyaria a

conversar. Per a l'algoritme, una persona queda reduïda tan sols a un simple «client», «seguidor» o «usuari». Quan la xarxa digital ens atrapa en vetes de mercat, i la cridòria política ens enclaustra en bàndols confrontats, l'antiga invitació al diàleg manté viva l'esperança d'obrir gàbies, asserenar estridències i construir trobades. Potser més que mai, de la conversa en depèn la conservació de la comunitat.

Traducció feta a partir de l'adaptació del text
d'Irene VALLEJO. «El don de la conversación». *El País* (25 agost 2024)

Bloc 1. Encercleu la resposta correcta en cada cas.

[3 punts: 0,5 punts per cada resposta correcta. Es descomptaran 0,16 punts per cada resposta incorrecta; per les qüestions no contestades no hi haurà cap descompte.]

- 1.1.** Quina és la intenció principal de l'autora amb aquest text?
 - a)** Lloar el model de comunicació actual basat en xarxes socials i telèfons intel·ligents.
 - b)** Reflexionar sobre la pèrdua del diàleg autèntic i proposar la recuperació de la conversa com a eina social.
 - c)** Celebrar l'impacte de les xarxes socials en la creació de noves formes d'interacció humana.
 - d)** Explicar els avenços tecnològics que han millorat la comunicació humana.
- 1.2.** Tenint en compte el que es defensa en el text, quina de les afirmacions següents és falsa?
 - a)** La conversa té un paper crucial en l'acció collectiva, ja que permet l'expressió de febleses i complexitats.
 - b)** La conversa és fonamental per a mantenir la cohesió i el benestar de la comunitat.
 - c)** Les xarxes socials han fomentat un tipus de comunicació que sovint deixa les persones més aïllades.
 - d)** La tecnologia ha millorat la nostra capacitat per a tenir converses profundes i significatives.
- 1.3.** Quina funció té la referència a Theodore Zeldin en el text?
 - a)** Contradir la idea principal de l'autora.
 - b)** Proveir un context històric sobre el diàleg i la conversa.
 - c)** Demostrar que la tecnologia ha millorat la conversa.
 - d)** Introduir la importància de les xarxes socials.
- 1.4.** Què s'entén per *cultura de la conversa* segons el text?
 - a)** Un model de comunicació basat en la cortesia, l'escolta activa i l'intercanvi respectuos d'idees.
 - b)** L'ús de la tecnologia per a facilitar el diàleg entre persones a diferents llocs del món.
 - c)** Una forma de debat orientada a guanyar arguments i demostrar superioritat intel·lectual.
 - d)** Un sistema de comunicació limitat a les elits socials i políтиques del Renaixement.
- 1.5.** En el text, quin és el significat de la paraula *panegíric*?
 - a)** Un intercanvi d'idees entre persones amb opinions oposades.
 - b)** Un assaig que compara diferents punts de vista sobre un tema.
 - c)** Un discurs o escrit en honor i lloança d'una persona o cosa.
 - d)** Un text que critica i ridiculitza els errors d'una persona.
- 1.6.** Segons el que es pot inferir del text, podem dir que
 - a)** l'auge de les xarxes socials ha aconseguit restablir el model de diàleg collectiu que defensaven els filòsofs grecs.
 - b)** la cortesia en la conversa és un ideal obsolet que només tenia valor als salons aristocràtics del Renaixement.
 - c)** la tecnologia, malgrat la promesa inicial, ha contribuït a la desconexió social i no ha fomentat una veritable cultura de la conversa.
 - d)** el monòleg és la forma de comunicació més eficaç, tant en l'antiguitat com en l'actualitat.

PARTE 1 (versión en castellano)

[6 puntos en total]

Lea el siguiente texto:

Era una promesa tentadora. La utopía del tercer milenio presagiaba la comunicación sin límites. Con la superación de antiguos tabúes, la aparición de los teléfonos inteligentes y la exuberancia de amistades en redes sociales, el futuro auguraba un desconocido esplendor de conversaciones y conexiones. Y, sin embargo, hoy nos descubrimos atrincherados mentalmente y más solitarios que nunca. Aunque compartimos una honda sed de atención y escucha, hacemos oídos sordos y nos hablamos con hostilidad o indiferencia. En todas partes aflora una queja recurrente: la falta de consideración. Unas pocas personas reciben todo el reconocimiento, mientras una inmensa mayoría se siente desatendida, acallada y aislada.

En su *Historia íntima de la humanidad*, Theodore Zeldin recuerda dos momentos decisivos en la crónica de los hallazgos parlantes de nuestra especie. La primera de esas etapas estelares tuvo lugar cuando la filosofía griega descubrió el diálogo. Hasta entonces, el modelo de aprendizaje era el monólogo: el hombre sabio o el dios hablaban, y los demás escuchaban. Los tempranos filósofos helenos proclamaron que los individuos no podían ser inteligentes por separado, sino que necesitaban el acicate de otras mentes. Aquel caudal revolucionario y parlanchín desembocó en Roma. Cicerón, líder político y pensador, heredó la misma fascinación por las palabras entrelazadas en común.

Tras los hallazgos antiguos, el Renacimiento alumbró un nuevo escenario de pasión parlante, protagonizado ahora por mujeres. En los círculos intelectuales, las damas se cansaron de la conducta tosca y ostentosa de los cortesanos, que se pavoneaban como gallos de pelea. El movimiento brotó en las principales ciudades italianas, se extendió por Francia e Inglaterra y finalmente por el resto de Europa y América. Frente a la arrogancia, nació otro ideal: cortesía, delicadeza, tacto y cultura. El modelo más imitado fue el de madame de Rambouillet, que inventó a principios del siglo XVII la orquesta de cámara de la conversación. Sus reuniones dieron vida a epigramas, versos, máximas, retratos, panegíricos, música y juegos. Sobre todo, derribaron el modelo de debate orientado a aplastar a los demás: acordaron que la seriedad sería liviana, que la razón escucharía a la emoción, que practicarían la cortesía sin asfixiar la sinceridad. Aunque ese baremo del gusto y el refinamiento fue privilegio de círculos aristócratas, aquellos salones —casi siempre liderados por sabias anfitrionas— dieron cobijo a las ideas ilustradas. Aquella costumbre dejó un valioso legado: la cultura de la conversación.

Estas sendas humanistas ofrecen rutas para los retos de hoy. Aún debemos aprender el arte de hablarnos con respeto, incluso entre desconocidos, conscientes del impacto de nuestras palabras sobre el equilibrio, a veces frágil, del ánimo de los demás. Toda auténtica colaboración precisa conversación, esos diálogos en los que, mientras jugamos —sin juzgarnos— con las ideas, forjamos alianzas. La acción colectiva gana fuerza cuando somos capaces de verbalizar nuestras debilidades y complejidades. Sin miedo, asumiendo el peligro, ya que al escuchar corremos el riesgo de que nos convenzan. De hecho, *conversar* proviene del latín *versare*, ‘girar’. Se refiere a convivir, converger, pero también cambiar, darse la vuelta en compañía. De alguna forma, *con-versar* es una actividad de calado político y poético —tejer versos con otras personas—. En lugar de trenzar palabras vivas, nos agazapamos tras nuestras caras pantallas para no hablar cara a cara. Los teléfonos nos silencian más a menudo que nosotros a ellos. Mientras nuestros dedos escriben hipnotizados a un rostro lejano, no miramos a quienes nos rodean: estamos desperdiando experiencias, protagonizando huidas fallidas. El inconveniente de esta edad de oro de la comunicación y la información es que todavía no hemos aprendido a hablarnos. Humanizamos y amamos a nuestros aparatos, mientras somos cada vez más maquinales con otras personas. El error fue creer que la tecnología nos enseñaría a conversar. Para el algoritmo, una persona queda reducida tan solo a un mero «cliente», «seguidor» o «usuario». Cuando la red digital nos atrapa en nichos de mercado, y el criterio político nos enclaustra en bandos enfrentados, la antigua invitación al diálogo mantiene viva la esperanza de abrir jaulas, serenar estridencias y construir encuentros. Tal vez más que nunca, de la conversación depende la conservación de la comunidad.

Adaptación realizada a partir del texto de
Irene VALLEJO. «El don de la conversación». *El País* (25 agosto 2024)

Bloque 1. Señale con un círculo la respuesta correcta en cada caso.

[3 puntos: 0,5 puntos por cada respuesta correcta. Se descontarán 0,16 puntos por cada respuesta incorrecta; por las cuestiones no contestadas no habrá ningún descuento.]

1.1. ¿Cuál es la principal intención de la autora con este texto?

- a) Alabar el modelo de comunicación actual basado en redes sociales y teléfonos inteligentes.
- b) Reflexionar sobre la pérdida del diálogo auténtico y proponer la recuperación de la conversación como herramienta social.
- c) Celebrar el impacto de las redes sociales en la creación de nuevas formas de interacción humana.
- d) Explicar los avances tecnológicos que han mejorado la comunicación humana.

1.2. Teniendo en cuenta lo que se defiende en el texto, ¿cuál de las siguientes afirmaciones es falsa?

- a) La conversación tiene un papel crucial en la acción colectiva, al permitir la expresión de debilidades y complejidades.
- b) La conversación es fundamental para mantener la cohesión y el bienestar de la comunidad.
- c) Las redes sociales han fomentado un tipo de comunicación que a menudo deja a las personas más aisladas.
- d) La tecnología ha mejorado nuestra capacidad para tener conversaciones profundas y significativas.

1.3. ¿Qué función tiene la referencia a Theodore Zeldin en el texto?

- a) Contradecir la idea principal de la autora.
- b) Proveer un contexto histórico sobre el diálogo y la conversación.
- c) Demostrar que la tecnología ha mejorado la conversación.
- d) Introducir la importancia de las redes sociales.

1.4. ¿Qué se entiende por *cultura de la conversación* según el texto?

- a) Un modelo de comunicación basado en la cortesía, la escucha activa y el intercambio respetuoso de ideas.
- b) El uso de la tecnología para facilitar el diálogo entre personas en diferentes lugares del mundo.
- c) Una forma de debate orientada a ganar argumentos y demostrar superioridad intelectual.
- d) Un sistema de comunicación limitado a las élites sociales y políticas del Renacimiento.

1.5. En el texto, ¿cuál es el significado de la palabra *panegírico*?

- a) Un intercambio de ideas entre personas con opiniones opuestas.
- b) Un ensayo que compara diferentes puntos de vista sobre un tema.
- c) Un discurso o escrito en honor y alabanza de una persona o cosa.
- d) Un texto que critica y ridiculiza los errores de una persona.

1.6. Según lo que se puede inferir del texto, podemos decir que

- a) el auge de las redes sociales ha logrado restablecer el modelo de diálogo colectivo que defendían los filósofos griegos.
- b) la cortesía en la conversación es un ideal obsoleto que solo tenía valor en los salones aristocráticos del Renacimiento.
- c) la tecnología, a pesar de su promesa inicial, ha contribuido a la desconexión social y no ha fomentado una verdadera cultura de la conversación.
- d) el monólogo es la forma de comunicación más eficaz, tanto en la antigüedad como en la actualidad.

Espai per a la correcció		
Part 1. Bloc 1	1.1	
	1.2	
	1.3	
	1.4	
	1.5	
	1.6	
Total (no pot ser inferior a 0)		

Bloc 2. Responeu a les tres qüestions següents. Cada resposta ha d'ocupar entre una i cinc línies.
[3 punts: 1 punt per qüestió. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi.]

Bloque 2. Responda a las tres cuestiones siguientes. Cada respuesta debe ocupar entre una y cinco líneas.

[3 puntos: 1 punto por cuestión. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis.]

2.1. Proposeu un títol que s'adeqüi al contingut del text que acabeu de llegir.

2.1. Proponga un título que se adecúe al contenido del texto que acaba de leer.

2.2. Resumiu el primer paràgraf del text (és a dir, des d'«Era una promesa temptadora» fins a «una immensa majoria se sent desatesa, silenciada i aïllada»).

2.2. Resuma el primer párrafo del texto (es decir, desde «Era una promesa tentadora» hasta «una inmensa mayoría se siente desatendida, acallada y aislada»).

2.3. Expliqueu, relacionant-la amb l'argumentació del text, la frase següent: «Potser més que mai, de la conversa en depèn la conservació de la comunitat.»

2.3. Explique, relacionándola con la argumentación del texto, la siguiente frase: «Tal vez más que nunca, de la conversación depende la conservación de la comunidad».

Espai per a la correcció		
Part 1. Bloc 2	2.1	
	2.2	
	2.3	
	Suma de notes parcials	
	Descompte per faltes	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

PART 2

[4 punts. Es descomptaran 0,1 punts per cada falta d'ortografia, de lèxic, de morfologia o de sintaxi, i 0,5 punts si el text té menys de 150 paraules o més de 200.]

Trieu UNA d'aquestes dues opcions. Es valorarà l'adequació del text al que demana l'enunciat, la coherència en el desenvolupament de les idees i la riquesa d'estil.

Escriviu el text a les pàgines 7, 8 i 9. Podeu utilitzar les pàgines 10 i 11 per a fer esquemes, esborrany, etc.; tingueu en compte que el que hi escrigueu no es corregirà en cap cas.

Opció A. Quina és la funció de la cortesia en les interaccions conversacionals a l'era digital? Escriviu un text, d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules, en què reflexioneu sobre aquest tema. El vostre text ha d'incloure com a mínim dos arguments.

Opció B. Com afecta la tecnologia a la qualitat de les nostres interaccions? És la conversa cara a cara més valiosa que la comunicació a través de dispositius electrònics? Escriviu un text, d'entre cent cinquanta i dues-centes paraules, en què respongueu a aquestes preguntes. El vostre text ha d'incloure com a mínim dos arguments.

PARTE 2

[4 puntos. Se descontarán 0,1 puntos por cada falta de ortografía, de léxico, de morfología o de sintaxis, y 0,5 puntos si el texto tiene menos de 150 palabras o más de 200.]

Elija UNA de estas dos opciones. Se valorará la adecuación del texto a lo que pide el enunciado, la coherencia en el desarrollo de las ideas y la riqueza de estilo.

Escriba el texto en las páginas 7, 8 y 9. Puede utilizar las páginas 10 y 11 para hacer esquemas, borradores, etc.; tenga en cuenta que lo que escriba en ellas no se corregirá en ningún caso.

Opción A. ¿Cuál es la función de la cortesía en las interacciones conversacionales en la era digital? Escriba un texto, de entre ciento cincuenta y doscientas palabras, en el que reflexione sobre este tema. Su texto debe incluir como mínimo dos argumentos.

Opción B. ¿Cómo afecta la tecnología a la calidad de nuestras interacciones? ¿Es la conversación cara a cara más valiosa que la comunicación a través de dispositivos electrónicos? Escriba un texto, de entre ciento cincuenta y doscientas palabras, en el que responda a estas preguntas. Su texto debe incluir como mínimo dos argumentos.

Espai per a la correcció		
Part 2	Adequació (màxim, 1 punt)	
	Coherència (màxim, 1,5 punts)	
	Estil (màxim, 1,5 punts)	
	Suma de notes parcials	
	Descompte per faltes	
	Descompte per extensió insuficient o excessiva	
	Total (no pot ser inferior a 0)	

[Pàgina per a fer esquemes, esborranys, etc., que no es corregiran / Página para hacer esquemas, borradores, etc., que no se corregirán]

[Pàgina per a fer esquemes, esborranys, etc., que no es corregiran / Página para hacer esquemas, borradores, etc., que no se corregirán]

TR	Observacions:
Qualificació:	Etiqueta de revisió

Etiqueta de l'estudiant

